

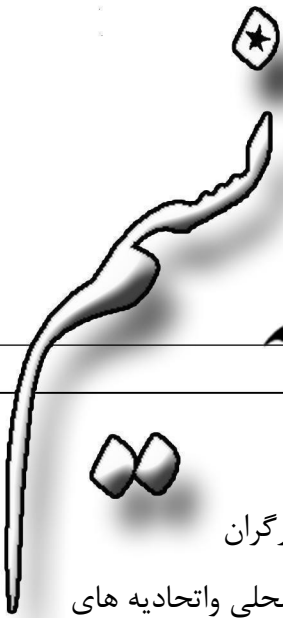
کارگران جهان متحد شوید

کاسنامه

۲۴ مهر ۱۳۸۵

۱۶ اکتبر ۲۰۰۶

شماره ۶۱

۱ - رعایت حق

تشکل واتحاد کارگران

در انجمن های محلی واتحادیه های

کارگری برای دفاع مستقل از منافع طبقاتی شان.

۲ مبارزه بر علیه تعدیل ها و اخراج ها، ممنوعیت تغییر اجباری محل کار، نظارت کارگران از طریق تشکل ها و نمایندگان انتخابی شان بر استخدام ها و تعدیل ها در محل کارشان.

۳- پرداخت فوری حداقل دستمزد همگانی در کلیه ی بخش های اقتصاد به عنوان نخستین گام در جهت تعیین حداقل دستمزد بر اساس میزان متوسط تورم که یک زندگی محترمانه را برای کارگران و خانواده های شان تضمین می کند و دستیابی تمامی مردم ونزوئلا به امنیت اجتماعی.

۴دموکراسی کارگری و تشکل مجمع عمومی کارگران به منظور انتخاب نمایندگان خود در محل کار، انتخاب کارکنان اتحادیه در سطوح محلی، ایالتی و کشوری توسط اعضای اتحادیه ای کارخانه ها، امکان برکناری تمامی نمایندگان به توسط کسانی که آنان را انتخاب کرده اند. ممنوعیت مذاکرات محرمانه. تصمیم گیری مجمع عمومی کارگران در مورد کلیه ی مذاکرات میان اتحادیه ها و تشکیلات

کارفرمایان یا (و) دولت. وجود سقفی برای

دستمزدهای پرداختی به سازمان دهندگان

و کارکنان اتحادیه، به طوری که دستمزد آنان

فقرو حامی طبقه ی کارگر، دهقانان و توده های تهیدست در راستای بازسازی زندگی هایشان حمایت می کند

«کمپین حقوق کارگران ونزوئلا»، یاری رساندن به تشکل اتحادیه ها و دیگر تشکل های کارگری مدافع حقوق کارگران را در ونزوئلا و همینطور در بعد بین المللی هدف مباره ی خود قرار داده است. این تشکل در آوریل ۲۰۰۶ توسط اعضای اتحادیه کارگران ونزوئلایی تاسیس شد. اعضای بنیانگذار این کمپین عبارتند از اتحادیه ی کارگران بهداشت sirtrasalud در بخش مرکزی کاراکاس، شعبه ی UNT در شرکت برق کادافه و کمیته ی اجرایی اتحادیه ی Surpofard در صنایع داروسازی .

کمپین بر اساس برنامه ای ده ماده ای به منظور شفاف سازی اهداف کمپین و مسایلی که در حال حاضر در مقابل طبقه ی کارگر ونزوئلا قرار دارد، پایه گذاری شده است. مادرپی جلب حمایت جنبش بین المللی کارگری در دفاع از حقوق کارگران در ونزوئلا و ایجاد برنامه ی مستقل کارگران در قالب کمک به توسعه ی اتحادیه های کارگری در تمامی کارخانه ها و کارگاه ها و به شکل تظاهر سیاسی از طریق تشکل ها یا احزاب سیاسی، هستیم.

یلاتفرم

«کمپین حقوق کارگران ونزوئلا» از موارد ذیل دفاع می کند:

مبارزه برای حقوق کارگران

در جمهوری بولیواری

«مترجم: م. دل اشوب»

در چند سال اخیر ونزوئلا در مرکز خبرها بوده است. در حالیکه اکثر رسانه های جهان حکومت چاوز را متهم می کنند که در یک قدمی دیکتاتوری «کمونیستی» قرار گرفته است، اما تصویر واقعی از واقعیت ونزوئلایی بسیار متفاوت است. حکومت چاوز دست به برنامه ریزی تغییرات اجتماعی عظیم و باز توزیع ثروت زده است. ونزوئلا، کشوری با ثروت های ملی بی شمار، از نظر تاریخی توزیع بسیار ناعادلانه ی ثروت را تجربه کرده است. ثروت ونزوئلا تحت سلطه ی شرکت های چند ملیتی و امپریالیسم به سوی نخبگان ثروتمند در بسیاری از کشورها سرازیر می شده است، ولی هرگز قطره ای هم از این دریای ثروت در خود ونزوئلا و برای بهبود شرایط زندگی و کار توده ها و طبقه ی کارگر صرف نگشته است.

دولت چاوز از زمان نخستین انتخابش در ۱۹۹۸ شماری برنامه های اجتماعی را تحت عنوان «برنامه های خدماتی» محقق کرده است، که امکان تحصیل رایگان و دسترسی به مراقبت های بهداشتی رایگان را فراهم کرده است و همچنین مواد اصلی غذایی را با بهایی ناچیز در دسترس میلیون ها نفر قرار داده است. «کمپین حقوق کارگران از گام های مثبت (WRCV) « ونزوئلا و برنامه های اصلاحی معطوف به ریشه کنی

بیشتر از دستمزد یک کارگر ماهر نباشد.
۵- برابری کامل مردان و زنان در محل کار. مبارزه ی جدی اتحادیه ها و دیگر تشکل های کارگری در جهت برابری جنسی در محل کار و در جامعه. مبارزه با تبعیضات جنسی، نژادی، سنی یا دینی.

۶- تحقق فوری نظام

نظارت (کنترل) کارگری در اتحاد با انجمن های محلی بر تولید. این به معنای انتخاب ناظران و مدیران از طریق مجمع عمومی کارگران است. ناظران و مدیران نباید بیش از متوسط دستمزد یک کارگر ماهر درآمد داشته باشند. تصمیم گیری کارگران و انجمن های محلی درباره ی برنامه ی تولید، بر حسب نیازها و امکانات محل کار و جامعه محلی. ما نیازمند نظارت فوری بر عملیات خرابکارانه، سوء استفاده از دارایی ها و بهره کشی از کارگران می باشیم.

۷- علنی شدن دفترهای کارخانه

ها. اطلاع یافتن کارگران از اسرار کارخانه و میزان استثمار خود، ابتدا در محل کار خودشان به مثابه نخستین گام، و سپس تعمیم آن به ناحیه ی اقتصادی خویش و در نهایت کل اقتصاد ملی. تا کارگران بدانند که چه درصدی از ثروت ملی توسط طبقه ی سرمایه دار و زمین داران تصاحب می گردد.

۸- مصادره ی فوری کلیه ی کارخانه

های بی راندمان و کارخانه هایی که پایین تر از ظرفیت تولیدی خود کار می کنند و قراردادادن آنها تحت نظارت و مدیریت کارگران.

۹- مبارزه برای ایجاد یک حزب سیاسی به منظور دفاع از منافع طبقاتی کارگران و بی چیزان. حزب کارگری، فعال، رزمنده و دموکراتیک بر پایه ی یک برنامه ی سیالیسم دموکراتیک واقعی.

۱۰- مبارزه برای سوسیالیسم کارگران و مردم تهیدست، ملی سازی بنیان های اصلی اقتصاد و طرح ریزی فوری یک برنامه ی اضطراری به منظور توسعه ی اقتصادی. عدم اعتماد به نمایندگان و نظام جمهوری چهارم و بقایای آن در جمهوری پنجم. عزل نمایندگان نظام سرمایه داری از حکومت و دولت.

«کمپین حقوق کارگران و نزوئلا»

روز جهانی کودک را با حضور

کودکان خیابانی و کار برگزار کنیم

هر سال در سراسر دنیا روز جهانی کودک جشن هایی از طرف سازمان ها و نهاد های دولتی و غیر دولتی برگزار می شود و در این روز ما شاهد کارنوال های شادی و جشن هایی از قبیل جشن باد کنک ها یا جشن های شادی کودک هستیم. امسال نیز روز جهانی کودک در شرایطی برگزار می شود که هر روز شاهد کودکان خیابانی، کودکان کار، قاچاق کودکان، سوء استفاده جنسی از کودکان و سودجویی های کلان و ریزی که از طرف قاچاقچیان و عاملان سود و سرمایه صورت می گیرد، هستیم.

روز جهانی کودک بنام کودکان و برای حمایت از کودکانی نامگذاری شده است که به یمن زندگی طبقاتی و به تبعیت از خانواده کارگری و فقیر خود تحت انواع ستم های گوناگون طبقاتی قرار می گیرند اما خود از وجود چنین روزی و برگزاری مراسم های شادی بی خبرند ما شاهدیم که کودکان خیابانی و کار حتی اسم روز کودک را نشنیده اند اما از طرف حامیان سرمایه برای آنها جشن گرفته می شود و در این جشن کودکانی شرکت دارند که خانواده آنها به نحوی دستی در کاسه سرمایه دارند اما کودکان کار در سر کارند و تحت ستم و در گوشه ای از این دنیای وارونه از طرق مختلف سهم گمشده خود را جستجو می کنند.

حال سوال اینجاست که از برگزاری چنین روزهایی چه نفعی عاید سرمایه داران می شود؟

سرمایه داران و عاملان آنها با برگزاری چنین مراسم هایی خود را حامی کودکان و خانواده های آنها جلوه می دهند و بدین وسیله فقر و فلاکت آنها را به سرنوشتشان ربط می دهند تا کودکی که فردا کارگر اوست سرمایه و سرمایه دار را مسئول فقر و فلاکت خود نداند و کارگری مطیع و سربه راه و کودکی تربیت شده برای او باشد و از او هم کودکانی کارگر و سربه راه برای او تربیت کند. در چنین شرایطی که تمامی ترفند های سرمایه برای انسانهای آزاده و برابری طلب واضح و روشن است. متأسفانه ما شاهد هستیم که تعدادی از این انسانهای شریف در دام این ترفندها گرفتار شده و همونا و همساز با سرمایه داران اقدام به

برگزاری مراسم روز جهانی کودک می نمایند در صورتی که ما باید مراسم روز جهانی کودک را مستقل از هرگونه سرمایه داری و با حضور کودکان خیابانی و کار و آنانی که به نحوی خود و خانواده هایشان تحت ستم طبقاتی هستند برگزار کنیم نه با حامیان سود و سرمایه .

(به امید روزی که تمام مراسم هایمان را با همبستگی طبقاتی برگزار کنیم)

دختر سندجی

۱۳۸۵ / ۱۷/۷

برگرفته از سایت " کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری "

کارگران ، زحمتکشان و آزادی خواهان

روز ۲۴ و ۲۶ مهر امسال روز محاکمه ۲ نفر از فعالان جنبش کارگری ایران آقایان محمود صالحی و جلال حسینی است . اینان به خاطر دفاع از خواسته های انسانی یعنی امنیت و آسایش ، رفاه و آزاد اندیشی محاکمه می شوند . امروز در شرایطی خبر احضار به دادگاه این دو چهره سرشناس و محبوب کارگران و زحمتکشان کردستان و ایران را می شنویم که بیکاری ، فقر و فلاکت هرروز بیشتر از دیروز جامعه ایران را در طوفان بی رحم خود غوطه ور می کند . فساد و اعتیاد ، فرار دختران و پسران از خانه و گرفتار آمدنشان در باندهای سکس و مواد مخدر بی رحمی و قساوت بیشتر سرمایه داری را آشکارتر می کند . امروز قانونی نیست که به این مشکلات و معضلات

جامعه پایان دهد اما در مقابل برای مقابله با هرصدای آزادی خواهی و حق طلبی هر روز قانونی وضع می شود . امروز قانونی نیست که دختران و پسران بی سرپرست و آواره ی کوچه و بازار را در جای مناسب با شرایط مطلوب و زندگی انسانی اسکان دهد . امروز قانونی نیست که از کار پرخطر و طاقت فرسای کودکان جلوگیری کند و بجای آن شرایط تحصیل علم و دانش را فراهم کند . امروز قانونی نیست تا عواملی را که باعث می شوند برخی از زنانی که برای سیرکردن شکم خود و فرزندان تن فروشی می کنند را بررسی و ریشه های این پدیده شوم را از بین

ببرد . فروشندگان مواد مخدر آشکارا در کوچه و خیابان ها مشغول فروش این مواد جان و مال سوزند ، اما نادیده گرفته می شود . هر روز صدها انسان از کار اخراج می شوند . خیل بخور و نمیران آنچنان ازدیاد یافته که در کمتر کشوری می توان مشاهده کرد . مناسبات پول و ارزش اضافه اش حلقوم جامعه را می فشارد . امروز قانونی نیست که بپرسد چرا باوجودی که هشتاد درصد جامعه با فقر و تنگدستی دست و پنجه نرم می کنند و تحقیر می شوند ، هرگاه کوچکترین حرکت اعتراضی از خود نشان دهند به بند و زنجیر کشیده می شوند و در مواردی با چوبه دار و گلوله های آتشین نیز مورد استقبال قرار می گیرند .

آری امروز جلال حسینی و محمود صالحی به خاطر ۳۶۴ روز کار طاقت فرسا برای سرمایه داری تشویق نمی

پیروز باشید

" کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری (منطقه غرب) "

www.komiteyehamahangi

komiteye_ hamahangi@yahoo.com

چاره رنجبران وحدت و تشکیلات است

واحد حقوقی

دوستان کارگر!

واحد حقوقی کمیته پیگیری
ایجاد تشکلهای آزاد کارگری
فعال شد

این واحد آماده است تا به مسائل و مشکلات حقوقی شما از قبیل مسائل کاری، روابط کار، مشکلات کارگربا کارفرما، قراردادهای کار، اخراج از کار، بیمه بیکاری و کلیه مسائلی که نیاز به رایه راهکارهای حقوقی دارند، مشاوره و راهنماییهای لازم را رایه نماید

لطفاً سوالات و پرسشهای خود را از طریق:

: صندوق پستی ۱۳۴۴۵ - ۱۴۸۷

وایمیل کمیته پیگیری:

azaditashakol@yahoo.com

برای این واحد ارسال نماید

از تمامی کارگران پیشرو و فعالین
کارگری، می خواهیم این اطلاعیه را
ضمن تکثیر در مجامع کارگری در اختیار
کارگرانی که امکان دسترسی به اینترنت
ندارند قرار بدهند.

واحد حقوقی کمیته پیگیری ایجاد

تشکلهای آزاد کارگری ۱۳۸۵/۷/۲۰

www.komiteyepigiry.com

azaditashakol@yahoo.com

صندوق پستی: ۱۴۸۷ - ۱۳۴۴۵

باز تکثیر از سایت دخالت حد اکثری

کارگران خشمگین "پارسیلون"
خرم آباد دست به تجمع زده و
دفتر مدیر کل کار لرستان را
تصرف کردند

بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران خشمگین شرکت نساجی "پارسیلون" خرم آباد روز چهارشنبه ۱۹ مهر ماه پس از ۴ ساعت تجمع در مقابل اداره کل کار استان لرستان وارد ساختمان این اداره شده و پس از تصرف دفتر مدیر کل این نهاد خواستار رسیدگی مسئولین به مشکلات خود شدند.

کارگران شرکت کننده در این تجمع اعتراضی که پس از ۲۰ سال سابقه کار مشمول قانون بازنشستگی پیش از موعد هستند اعلام کردند که مسئولین شرکت "پارسیلون" اعلام کرده اند که برای هر سال یک ماه سنوات به آنان پرداخت خواهند کرد در حالیکه پیش از این کارگران برای هر سال ۲ ماه حق سنوات دریافت کرده اند.

به دنبال این اقدام کارگران شرکت نساجی "پارسیلون" خرم آباد نیروهای انتظامی رژیم در اداره کار لرستان حاضر شده و اجازه ادامه تحصن را به کارگران ندادند.

از آغاز جنگ در عراق تاکنون ۶۵۵
هزار غیر نظامی جانشان را از دست
داده اند

بر اساس گزارشی که در آخرین شماره مجله پزشکی "لانست" چاپ انگلیس منتشر شده است، از زمان حمله آمریکا به عراق در ماه مارس ۲۰۰۳ تاکنون ۶۵۵ هزار غیر نظامی بر اثر جنگ و بیماری جانشان را از دست داده اند.

دکتر "گیلبرت برنهام" پژوهشگر ارشد این تحقیق در گزارش خود آورده است که، این تحقیقات بر اساس مصاحبه با خانواده های عراقی صورت گرفته و خاطر نشان می کند که میزان مرگ و میر در عراق سه برابر بیشتر از مرگ و میر قبل از آغاز جنگ در این کشور است.

"گیلبرت برنهام" همچنین افزوده است: آمار به دست آمده در این گزارش بسیار بیشتر از آمارهای منتشره شده قبلی است، زیرا براساس تحقیق خانه به خانه انجام گرفته است، نه بر اساس شمارش اجساد یا گزارش رسانه ها.

وی تاکید می کند، برای مثال یک گروه غیر دولتی عراقی آماری در حدود ۴۴ تا ۴۹ هزار غیر نظامی کشته شده در جنگ این کشور را ارائه داده، اما اعلام کرده است که این آمار بر اساس گزارشهای رسانه های خبری بوده که همه آنها شمار زیادی از موارد کشته شدگان غیر نظامی را در خبرهای خود منعکس نمی کنند

زنده باد سوسیالیسم